

ИЗИСКВАНИЯ

към ръкописите за Годишника на УАСГ

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Предлаганите статии трябва да бъдат безупречни в езиково отношение и да бъдат набрани, като се спазва съответния шаблон (Template) файл.
2. Те трябва да бъдат написани кратко, а таблиците и фигурите да са сведени до подходящ минимум. Не е желателно един и същ фактически материал да се представя едновременно в таблици и в диаграми.
3. Изложението на материала трябва да е систематизирано и при необходимост да се поставят подзаглавия.
4. Описание на методиката се допуска, само когато е оригинална. В противен случай се посочва литературата, където е описана.
5. Поместването на публикувани вече фигури се прави само по изключение с писмено разрешение на автора и с указване на източник в текста и в литературата.
6. Статията трябва да е написана така, че да не остава съмнение у читателя кое е ново, кое е оригинална мисъл на автора и кое е взето от другаде. Авторът е длъжен да цитира по недвусмислен начин всеки ползван публикуван или непубликуван писмен или устен източник, интернет сайт (с дата на посещение) и др. в литературата.

II. НАБОР НА СТАТИЯТА

1. Първата страница започва с анетка на български и английски език, която съдържа номера на тома, номера на броя и годината на издаване на Годишника. Тази анетка се намира в Университетския център за информационни технологии (УЦИТ) на УАСГ.
2. В началото на статията, преди заглавието, от Отговорния редактор се записват датата на получаване и датата на приемане.

II.1. Заглавие

1. Следват заглавие на статията, имена на авторите, ключови думи, резюме на езика на основния текст, изложение на статията, литература и резюме на другия език (вж. съответния шаблон (Template) файл).
2. От имената на авторите е прието да се пишат само инициалите на собствените имена и пълното фамилно име. Данните за всеки автор се записват като бележка под линия на първата страница, а именно:
 - a. пълни две имена – собствено и фамилно;
 - b. научно звание, научна степен;
 - c. служебен адрес;
 - d. e-mail адрес.

II.2. Ключови думи

1. След имената, преди резюмето, се изписват **Ключови думи** (болд). Избират се няколко, най-характерни за статията понятия, набрани в *курсив (italic)*.

II.3. Резюме

1. Ако статията е на български (английски език), резюмето в началото на статията е на съответния език, а в края на статията на другия език (РЕЗЮМЕ, ABSTRACT или ABSTRACT, РЕЗЮМЕ).
2. В самото резюме се съобщават в ясна и сбита форма основните резултати от изследването, без да се дава оценка на труда. От резюмето трябва да може да се разбере същността на съдържанието на статията и основните изводи.
3. Резюмето трябва да е написано кратко в трето лице или безлична форма. Трябва да се избягват сложни съставни изрази с вметнати изречения.
4. Пристъпва се направо към излагане на същността на въпроса без встъпителни и уводни думи, като: „В тази своя статия авторът разглежда един въпрос, свързан с ...“ и други подобни. Не е прието да се повтарят части от заглавието, да бъдат дадени формули и да се цитират литературни източници.
5. Обемът на резюмето се определя от характера на статията и е желателно да бъде от 6 до 10 реда. При необходимост може и повече, съгласувано с Отговорния редактор.
6. Основният текст на статията започва след резюмето.

II.4. Таблици

1. Представените таблици не трябва да са много големи. По-добре на мястото на една такава таблица да се поставят няколко по-малки, макар и с някои повторения.
2. Текстът в анетките започва с главни букви без точка накрая.
3. Съкращения в анетките не са желателни. Ако са в същото поле на анетката, мерните единици се отделят със запетая от величината, за която се отнасят, и не се ограждат в средни скоби.
4. Таблиците и фигурите трябва да са добре обвързани с текста. Поради това, че предварително не се знае точното място, на което ще попаднат, винаги трябва в текста да се споменава номерът на съответната таблица (фигура), а не например „вижда се от следната таблица (фигура)“.

II.5. Формули

1. Съгласно вътрешните разпоредби на CEN-CENELEC в България се прилага европейски стандарт EN ISO 80000-1:2013 и EN ISO 80000-2:2020.
2. Формулите и буквените символи в текста се набират точно, като ясно и безспорно личат индексите (под реда), степенните показатели (над реда) и други.
3. Знакът за умножение е „точка“.
4. Знакът за десетичен разделител е „запетайка“.

5. Латинските и гръцките букви трябва да се набират така, че да не допускат недоразумения. Например: малка латинска буква *k* се различава от българско *к*, гръцката буква *ν* (ни) трябва да се различава от латинската *v* (ве); гръцката ω (омега) – от латинската *w* (дубъл ве); малката латинска буква *b* не бива да се означава с българската *в*; латинско малко *m* не може да се пише *м*; латинското главно *D* не може да се пише *Д*.
6. *Курсивират се (italic)* всички латински букви и малките гръцки букви.
7. Не се курсивират българските букви, главните гръцки, числото π и някои общоприети съкращения на тригонометрични и хиперболични функции, аркус, лимес, логаритъм, диференциал, градиент, химически елементи и други подобни.
8. Математическите константи, чиито стойности никога не се променят, се отпечатват с изправен шрифт, напр. $e = 2,718\ 281\ 828 \dots$; $\pi = 3,141\ 592 \dots$; $i^2 = -1$. Дефинираните оператори също се отпечатват с изправен шрифт, напр. div , δ в δx и всеки d в df/dx .
9. Препинателните знаци се поставят съгласно граматическите изисквания (точка, запетая, точка и запетая и т.н.) непосредствено след формулите.

II.6. Мерни единици

1. Използват се мерни единици на международната система SI (само латински означения).
2. Мерните единици не се курсивират.
3. Когато може да се породи двусмислие между производна единица и кратна единица, то се избягва чрез поставяне на точка за умножение, например: $m.N$ (метър-нютон) за разлика от mN (милинютон).
4. Буквените означения трябва да са съгласно БДС 15322-81 „Нормативно-техническа документация в строителството. Буквени означения“ и съответните Европейски документи (кодове). Ако се използват означения по европейските стандарти или други, които се различават от тези, те трябва да бъдат специално разяснени в текста на статията.

II.7. Литература

1. Литературните източници в текста се посочват в прави [средни] скоби с номера, под който е подреден източникът в посочената от автора литература, напр. [3, 21 – 23].
2. В литературата се посочва само действително ползваната при научното изследване и цитирана в текста литература.
3. Всеки източник се пише на нов ред, а пред него се слага пореден номер. Подредат се по реда на срещането за първи път в текста на статията.
4. Всеки източник трябва да е описан изчерпателно и точно: автори, пълно заглавие, издателство, място на издаването, година. Започва се с фамилното име на автора, като след запетая се написват първата буква на собственото му име с точка. Когато авторите са повече от един, имената им се разделят със запетайки, като на втория и всеки следващ автор инициалите се записват след фамилното име.
5. Имената на авторите се курсивират. Ако броят на съавторите е повече от двама, прието е да се използва означението *et al.* (*Dimitrova, S. et al. Comparison of spectrophotometric methods using cuvette tests and national standard methods for analysis of wastewater*

samples. // Int J Water Res Environ Eng, 2013, 5: 482 – 488). От заглавието се отделят с точка. След заглавието също се поставя точка.

6. Издателството не се поставя в кавички. Изпускат се съкращенията: изд., сп., в., г.
7. При периодични издания заглавието на статията се отделя от наименованието на съответното издание (списание, сборник, годишник) с // (например: // Годишник на УАСГ).
8. На края на библиографското описание са поставя точка.
9. Цитираната литература на всички статии, приети за печат от том 54, бр. 1 (2021 г.), трябва да бъде написана с латински букви (за езиците с латинска азбука), а за всички останали се прилага транслитерация (например: <https://slovoed.com/transliteration/>; <https://www.translit.site/ru/type/gost-16876-table-2>).

Примери:

- **за статия в научно списание: автор, заглавие, списание, година, том (брой): страници.**

Elnashai, A., Rossetto, T. Derivation of Vulnerability Functions for European Type RC Structures Based on Observational Data. // Engineering Structures, 2003, **25**: 1241 – 1263.

- **за книга или учебник: автор, заглавие, издателство, година, ISBN.**

Chopra, A. Dynamics of Structures. Theory and Applications to Earthquake Engineering. Pearson Prentice Hall, 2007, ISBN: 978-0132858038.

Arsov, R., Draganov, D., Kostova, I., Koleva-Simeonova, M. Proektirane na prechistvatelni stantsii za otpadachni vodi. Tehnika, 2017, ISBN: 987-954-03-0708-4.

- **за нормативни документи (Наредби, стандарти, Еврокод): номер на стандарт, година, заглавие.**

BDS EN 1998-1/NA. 2012, EVROKOD 8: Proektirane na konstruktsiite za seizmichni vazdeystvia. Chast 1: Obshti pravila, seizmichni vazdeystvia i pravila za sgradi Natsionalno prilozhenie (NA).

ISO/IEC 17025. 2005, General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.